

Άγιος Πορφύριος Κausοκαλυβίτης: «Αισθάνομαι πόσο έντονα εργάζονται μυστικά για την καταστροφή τῆς Ἑλλάδος»

Δημοσιεύτηκε στις Σάββατο, 25 Φεβρουαρίου 2017 21:38 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

16 Ἰανουαρίου 1982

«Ἀντίχριστοι πολλοὶ γέγονασι. Αἰσθάνομαι πόσο έντονα εργάζονται μυστικά για τὴν καταστροφή τῆς Ἑλλάδος. Ἀρχίσανε με τὴν γλῶσσα. Ὅσο ξεπέφτει ἡ γλῶσσα τόσο ξεπέφτει ὁ λαός.

Λένε ὅτι θέλουν νὰ εὐκολύνουν τὰ παιδιά. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Τὰ παιδιά καὶ πάλι δὲν θὰ μάθουν γράμματα, γιατί ἄλλο εἶναι τὸ αἴτιο. Τὸ αἴτιο εἶναι ἡ ὀρφάνια, ἡ ἔλλειψη τοῦ πατέρα. Ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν Θεό. Αὐτὴ δίνει τόπο στὸν παλαιὸ ἄνθρωπο ποὺ μπερδεύεται με τὸν νέο καὶ κάνει μπερδεμένη τὴν ψυχὴ.»

ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗΣ

«Ἀντίχριστοι πολλοὶ γέγονασι. Αἰσθάνομαι πόσο έντονα εργάζονται μυστικά για τὴν καταστροφή τῆς Ἑλλάδος. Ἀρχίσανε με τὴν γλῶσσα. Ὅσο ξεπέφτει

ἡ γλῶσσα τόσο ξεπέφτει ὁ λαός. Λένε ὅτι θέλουν νὰ εὐκολύνουν τὰ παιδιά.

Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό.

Τὰ παιδιά καὶ πάλι δὲν

θὰ μάθουν γράμματα, γιατί ἄλλο

εἶναι τὸ αἴτιο. Τὸ αἴτιο εἶναι ἡ ὀρφάνια,

ἡ ἔλλειψη τοῦ πατέρα. Ἡ ἀπομά-

κρυνση ἀπὸ τὸν Θεό...». (16-1-1982)

ΙΕΡΟΝ ΗΓΟΥΜΕΝΕΙΟΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, ΜΗΛΙΣΣΙ • WWW.PORPHYRIOS.NET

[...] Ὁ ἄσωτος ὅταν κατάλαβε τὴν ἀπελπιστικὴν κατάστασίν του εἶπε μέσα του «Θὰ σηκωθῶ νὰ πάω στὸν πατέρα μου».

Γιὰ νὰ τὸ εἰπεῖ ὅμως αὐτὸ αἰσθανόταν ὅτι εἶχε πατέρα, γιατί μόνο ἓνας ἄνθρωπος ποὺ ἔχει πατέρα μπορεῖ νὰ εἰπεῖ «θὰ γυρίσω στὸν πατέρα μου».

Γι' αὐτὸ, ὁ διάβολος ἢ ὁ παλαιὸς μέσα μας ἄνθρωπος προσπαθεῖ νὰ μᾶς πείσει ὅτι δὲν ἔχουμε πατέρα, ὅτι εἴμεθα ὀρφανοὶ καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἔχουμε ποῦ νὰ ἐπιστρέψουμε. Ἄρα μᾶς ὀδηγεῖ στὴν ἀπελπισία καὶ στὴν αὐτοκτονία. Θυμηθεῖτε ὅτι ὁ Ἰούδας κατάλαβε ὅτι ἀμάρτησε με τὸ νὰ παραδώσει αἷμα ἀθῶο, ἀλλὰ δὲν αἰσθανόταν ὅτι εἶχε πατέρα καὶ δὲν εἶχε πια νόημα γι' αὐτὸν ἡ ζωὴ καὶ ἔτσι ἀπηγγονίσθη μόνος του.

Ἡ ἔλλειψη νοήματος στὴν ζωὴ, ποὺ ἀποτελεῖ πρόβλημα γιὰ ἑκατομύρια ἄνθρώπους ἔχει θεμέλιο καὶ αἰτία τῆς τὸ γεγονὸς ὅτι...

ὅλοι αὐτοὶ δὲν γνωρίζουν ἢ δὲν πιστεύουν ὅτι ἔχουν πατέρα καὶ μάλιστα ὅτι ἔχουν πατέρα τὸν ἴδιο τὸν Θεό ποὺ εἶναι ἔτοιμος νὰ τοὺς ὑποδεχθεῖ με ἀνοιχτὴ ἀγκαλιά.

Ὁ ἄσωτος δὲν ἀπελπίστηκε, διότι εἶχε πατέρα ὁ ὅποιος τὸν περίμενε, ὅπως πίστευε, παρ' ὅλο ποὺ αἰσθανόταν ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος νὰ εἶναι γιὸς του. Ὁ Ἰούδας αὐτοκτόνησε, γιατί δὲν πίστευε πια ὅτι εἶχε πατέρα, ἀφοῦ τὸν πρόδωσε γιὰ τριάκοντα ἀργύρια.

Τὸ βασικὸ, λοιπόν, αἴτιο τῆς κακοδαμονίας μας εἶναι ὅτι αἰσθανόμαστε ὅτι εἴμαστε ὀρφανοὶ (κατὰ τὴν ἀντίληψή μας) καὶ ἔτσι μᾶς κάνει ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος νὰ πιστεύουμε καὶ νὰ ζοῦμε στὴν ὀρφάνια καὶ στὴν ἀπελπισία τῆς ὀρφάνιας.

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο: «Ἀπὸ τὸ Σημειωματάριο Ἐνὸς Ὑποτακτικοῦ, τ. Α'»

<http://www.porphyrios.net/>

http://www.orthodoxia-ellhnismos.gr/2017/02/blog-post_680.html

